CURSURI PENTRU VIITORII CAVALERI AI FLUIERULUI

PLOIEȘTI

Animat de preocuparea creșterii și pregătirii unor cadre corespunzătoare de cavaleri ai fluierului, colegiul județean-Ploiești a deschis, în primăvara acestui an un curs de arbitri cu o durată de 7 luni. Cursul a fost frecventat de 22 foști jucători de fotbal. Lecțiile — teoretice și practice — au cuprins elemente de tehnică și tactică a jocului, noțiuni de anatomie și prim ajutor sanitar, despre rolul conducătorului de joc. Desigur, detaliat a fost dezbătut și, credem, însușit regulamentul jocului de fotbal. Au predat lecții cei mai competenți arbitri divizionari din județ. Cei 22 de cursanți, printre care se numără *Gr. Dumitrașcu, C-tin Aurelian, Fl. Popescu, I. Lupea, C-tin Stănescu* etc., au trecut cu succes examenele teoretice (scris și oral) urmind ca în primele zile ale lunii noiembrie să aibă loc și probele practice. *(Coresp. M. Bedrosian).*

SIBIU

În campionatele (seniori-juniori-copii) organizate în județul Sibiu activează numeroase echipe. Și, ținind cont de faptul că, actualmente, numărul arbitrilor activi existenți în județ este nesatisfăcător, colegiul de arbitri, în colaborare cu comisia județeană de fotbal, a organizat un nou curs la care participă 20 de elevi. Pînă în prezent s-au predat lecții privind primele articole din regulament. Cursul va dura două luni. *(Coresp. Gh. Topirceanu).*

CÎMPINA

În perioada 1966—1967, colegiul de arbitri din orașul nostru a organizat un curs de arbitri. Era necesar deoarece mulți dintre arbitrii care au activat în anii trecuți s-au retras din activitate. Deci, un lucru bun. În primăvară, în fața unei comisii exigente, 14 din cei 22 de cursanți au trecut cu bine examenul, obținînd dreptul de a conduce partide oficiale. Li s-au făcut formele pentru obținerea carnetelor și... Și de atunci au trecut cîteva luni. În prezent, tot fără carnete se află. *(Coresp. C. Virjoghe).*

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

HAȚEG

MECIURI „TARI" ÎN CAMPIONATUL JUDEȚEAN

14 echipe activează în campionatul nostru județean. În urma consemării rezultatelor din primele opt etape, pe locurile fruntașe ale clasamentului s-au instalat **Minerul Teliuc** (14 p.), **Paringul Lonea** și **Dacia Orăștie** (10 p. fiecare).

Menționăm că multe partide s-au caracterizat prin joc dur, depășindu-se limitele sportivității, fără ca arbitrii să ia măsurile regulamentare.

N. SBUCHEA, corespondent

GALAȚI

RITMUL LUCRĂRILOR LA STADIONUL „DUNĂREA"

O dată cu trecerea stadionului sub tutela I.C.M.S. Galați — constructorul gigantului de oțel — au început și lucrările de reparații capitale, impuse de starea deplorabilă în care se află această mare bază sportivă.

Lucrările de reamenajare au necesitat alocarea unei importante sume de bani (peste un milion de lei) dată fiind complexitatea reparațiilor și noilor amenajări. Astfel, a început refacerea totală a drenajelor, brăzduirea terenului de joc (sub forma tablei de șah), refacerea instalațiilor de captare și scurgere a apei, construirea unui teren de zgură pentru antrenament, dotarea cu instalații de încălzire, înlocuirea gradenelor precum și executarea unei noi împrejmuiri care să nu mai permită intrarea fără bilete a spectatorilor.

În ultima vreme, ritmul de lucru a fost accelerat, constructorii dînd asigurări că lucrările vor fi terminate anul viitor — la 30 mai.

T. SIRIOPOL corespondent

FOCȘANI

PARTICULARITĂȚI POZITIVE

Iată cîteva dintre particularitățile campionatului județean Vrancea: se marchează multe goluri, arbitraje competente, disciplină. Comportări bune manifestă **Locomotiva Adjud, Luceafărul C.I.L. Focșani, Foresta Gugești,** la seniori, și **Unirea Focșani** și **Rapid Panciu** la juniori.

V. MANOLIU, corespondent

O OPTICĂ CIUDATĂ

In campionatul județean-Sibiu, rezervat juniorilor, participă 23 de echipe împărțite în două serii (Sibiu cu 13 echipe și Mediaș cu 10). După consumarea a 6 etape, în grupa Sibiu, se constată că noile hotărîri ale federației de fotbal privind activitatea cu juniorii nu sînt respectate. Parte din cele 13 echipe întîmpină serioase dificultăți, iar unele fac doar acte de prezență în competiție. Exemplele cele mai concludente în această privință, Independența și C.F.R.. Aceste două formații au pierdut la scoruri (care ele însele spun destul de multe lucruri) toate partidele jucate. Consemnăm cîteva. Unirea Tălmaci — Independența 14—0, Independența — Școala sportivă nr. 1, 0—8, Școala sportivă nr. 2 — Independența 11—0: Textila Cisnădie — C.F.R. Sibiu 9—0, C.F.R. — Școala sportivă nr. 1 0—8, Carpați Mirșa — C.F.R. 10—2. Evoluînd (paradoxal spus) din înfringere în înfringere, cele două echipe au ajuns la o concluzie (privită prin prisma rezultatelor obținute în partidele jucate) foarte logică: să nu se mai prezinte la unele meciuri! Chipurile, e mai onorabil să fii declarat învins cu 3—0, decît să încasezi o bătaie cu cel puțin 10—15 goluri diferență. Zis și făcut. Cele două echipe nu s-au mai prezentat la meciurile cu C.S.M. Sibiu și respectiv Metalurgica. Aceasta este deci după toate aparențele, noua optică preconizată și pusă în aplicare de aceste echipe, cu încuviințarea tacită a conducerilor asociațiilor lor (Independența — președinte ing. N. Rădoi; C.F.R. — președinte I. Negrilescu). Interesant ni se pare de a consemna, în încheiere, faptul că, atît pe lîngă Independența (o întreprindere cu peste 3.000 de muncitori), cît și pe lîngă C.F.R., funcționează grupuri școlare profesionale în care învață sute de elevi.

ILIE IONESCU
corespondent

Note

LA 15 ANI: PREA BĂTRÎN!

„De la vîrsta de trei ani dau cu piciorul în minge. Cred că am ajuns să joc binișor. Țin să subliniez însă că îmi place foarte mult fotbalul și doresc să-l practic cît de cît organizat. Am încercat la Dinamo, club care, după cîte am citit și auzit, acordă o atenție deosebită depistării și creșterii unor tineri fotbaliști. Speranțele mi-au fost însă repede risipite de răspunsul categoric pe care mi l-a dat antrenorul Stănculescu: „Primim numai copii născuți în anul 1955". „Or, eu m-am născut în decembrie 1953. Oare, nu mai am dreptul să joc? Pentru că același răspuns l-am primit și de la alte asociații. Rog revista să mă ajute..."

GABRIEL OPROESCU
Calea Plevnei nr. 15, ap. 44

O PREVEDERE REGULAMENTARĂ NERESPECTATĂ

La intrarea pe terenul din Tîrgoviște a fost montat mai demult un panou cu extrase din hotărîrile F.R.F. privind organizarea competițiilor fotbalistice. Scrie acolo, printre altele, și cine are voie să pătrundă în incinta terenului și cine nu are voie. Dar degeaba au la îndemînă, sub ochi, organizatorii, astfel de citate. În fapt, pe terenul Metalul intră cine vrea. Afirmația cere exemplificări. Există destule. Vom aminti doar două, cele mai recente. Cîțiva așa-ziși înfocați suporteri s-au strecurat în teren la partida internațională de juniori România — R.D.G. Aceștia nepoftiți au adresat injurii jucătorilor echipei Progresul București care a evoluat în deschiderea întîlnirii oficiale.

În 13 octombrie, la partida de Cupă, Metalul — Flacăra Moreni, puțin a lipsit ca aceleași (sau alte) persoane să provoace scandal. Au pătruns pînă la cabinele jucătorilor și arbitrilor manifestîndu-se zgomotos, au incitat spectatorii să sară gardurile. Rămîne de văzut cît timp se va mai tolera o astfel de deficiență organizatorică.

M. AVANU
corespondent

„TRABANTIANĂ"

Indiscutabil, stațiile de amplificare de pe marile noastre stadioane își au rostul lor. Dar nu-i mai puțin adevărat că de multe ori „programele" transmise la aceste stații sînt impregnate cu banalități sau afirmații (să le zicem așa) atît de penibile, încît trezesc ilaritate în tribune. Ne vom referi la o mostră, debitată la difuzoarele stației de pe stadionul din Ploiești, în pauza partidei Petrolul — Universitatea Cluj).

Unul cetățean din Boldești — Scăieni i-a surîs norocul, cîștigînd la loz în plic un Trabant 601. Mașina a primit-o pe stadionul ploieștean în pauza meciului amintit. Faptul n-a trecut neobservat. Și crainicul s-a dezlănțuit.

„Dragi spectatori, după cum vedeți, un tovarăș a cîștigat un Trabant, aici, la noi în județ... Acum, tovarășul din Boldești care a cîștigat, se fotografiază... O să aibă ca amintire poza cu mașina cîștigată în plic... Iată-l cum merge acum fanfoș ca un cocoș în fața mașinii. Acum poate că se gîndește cum trebuie să facă amestecul de ulei și benzină... poate n-o să știe și strică Trabantul cîștigat... Să recapitulăm ca să știm și să nu uităm că și la noi se cîștigă mașini ca norocosul din Scăieni... Deci și în Boldești există un Trabant cîștigat la loz în plic, la noi în județ... Și acum, pînă la reînceperea meciului, muzică"...

E incredibil cum un om, pus să răspundă de programul transmis la această stație, poate debita astfel de perle.

VICTOR GRAFIUC
corespondent

UN RĂSPUNS NECESAR

Pentru noi, ziariștii, dialogul cu cititorii constituie o obligație profesională dar și morală. Pentru că cititorul este, îndeobște, adresantul necunoscut al articolelor noastre, dar și cel care judecă opiniile noastre, fiind, în cele din urmă, de acord sau nu, cu acestea. Uneori acest dialog capătă forme mai directe, întrebările, nedumeririle sau sugestiile cititorilor care scriu redacției, fiind primite cu atenție și aflîndu-și răspunsul cuvenit, fie în coloanele revistei, fie prin intermediul poștei.

De această dată însă, răspunsul nostru se adresează unui cititor care, dominat de subiectivism, depășește limitele bunelor maniere și decenței cu care te adresezi unui organ de presă. Interlocutorul nostru, **Dumitru Felea** din **Tr. Severin,** supărat că revista noastră a apreciat drept nesatisfăcătoare evoluția echipei sale favorite — **Politehnica Timișoara** — în meciul pierdut pe teren propriu în fața feroviarilor arădeni, își permite să eticheteze acest articol drept „minciună și ipocrizie".

Locul în clasament și scăderea alarmantă a spectatorilor sînt însă fapte care dovedesc, fără putință de tăgadă, dincolo de un rezultat sau altul, că echipa studenților timișoreni se află acum foarte departe de ceea ce interlocutorul nostru crede a fi „cea mai valoroasă echipă a țării". (?!).

Deși în scrisoarea susamintită se invocă fair-play-ul pentru a încrimina pe cavalerii fluierului — vinovați, după dînsul, ca și federația, de jocul slab al echipei favorite — actele huliganice ale unor spectatori care au invadat terenul la meciul cu C.F.R. Arad, bruscînd arbitrul și jucătorii oaspeți, sînt în schimb etichetate doar ca o „hervozitate explicabilă". Explicabilă prin „obiectivitatea" cititorului **D. Felea,** sau a... fair-play-ului?

În încheierea acestui dialog nedorit, îi rugăm pe tov. **D. Felea din Tr. Severin,** care probabil că vede destul de rar echipa favorită, chiar cînd aceasta joacă pe teren propriu, să citească ancheta noastră efectuată la **Timișoara** și publicată în nr. 127 al revistei, în care va găsi cîteva explicații reale și detaliate, oferite de persoane competente și obiective care cunosc situația fotbalului timișorean de la fața locului.

Paul SLAVESCU

Vitrina cu cărți

Neagu Rădulescu: „UN BALON RÎDEA ÎN POARTĂ"

Ne reîntîlnim cu Neagu Rădulescu. Dar nu cu acel **Neagu Rădulescu** care nu lipsește, de ani și ani, de la nici o întîlnire din marile întreceri sportive, de la campionat și pînă la ciocnirile între teamurile de renume de peste hotare cu cele de la noi, în tovărășia creionului său sprințar și șugubăț, fixînd în caricaturi momentele acestea ce vor rămîne, astfel, imortalizate.

Ne reîntîlnim cu Neagu Rădulescu, scriitorul. Linia zveltă, spumoasă, mereu fremătîndă, din caricaturile și desenele lui, nu pierde nimic în stilul cu care te întîmpină **„Un balon rîdea în poartă", „acest roman care nu păstrează adevărul istoric al faptelor, ci trebuie considerat ca simplă literatură pe marginea baloanelor"** cum ne mărturisea autorul.

„Duminică, meci mare. Un portar zgîlțîit de frigurile așteptării. Profesorul, cavaleristul și trei evangheliști. Ciriietorile Împăratului Gavrilă. Un suflet cu pălărie tare. Tristețile și rugăciunile Ioanei. Unde Împăratul e furios și spiritele sînt agitate. 1—0 pentru Ripensia. Unde Vasile Grămadă e nevoit să vorbească repede. Mai sînt două minute"... Am reprodus titlurile celor zece capitole ale cărții lui **Neagu Rădulescu,** socotindu-le o maximă dovadă că în paginile ei vă veți afla în lumea așa de pitorească, plină de ciudățenii, de contraste, **de dragoste pentru fotbal dar și**

de tare, din anii dinaintea celui de al doilea război mondial.

Fotbalul, care are în **Neagu Rădulescu** un prieten uneori ironic, nelertător în judecățile sale grafice, dar totdeauna sincer, îl regăsește — tot așa — în paginile romanului **„Un balon rîdea în poartă",** o carte care nu trebuie să lipsească din mîinile neciunuia dintre iubitorii celui mai popular sport de la noi. **(Ef. I.).**

POȘTA REDACȚIEI

VICTOR ENACHE — Cîmpulung-Muscel:

Poate că F.C. Argeș nu are nevoie de... suporteri. Și nici de cotizanți! Altfel nu ne putem explica atitudinea nepăsătoare manifestată de clubul piteștean la solicitările dv. de a deveni un efectiv susținător al lui Dobrin, Vlad, Barbu și ceilalți componenți ai echipei pe care o simpatizați. Și să știți că nu sînteți singurul care este „tratat" în acest fel.

ADRIAN MATACHE — Satu Mare.

Am înserat în coloanele revistei rînduri referitoare la culorile echipamentului echipelor noastre; culori pe care cluburile și le aleg (și le-au ales) în funcție de tradiții și mai puțin de preferințe. Adevărat este că cele mai multe dintre echipe (A, B, C), nu joacă abordînd aceste culori. Mai mult, unele chiar le ignoră!

TUDOR SIMION — București.

Aveți perfectă dreptate. Nu există în Capitală suficiente terenuri de sport sau micro-terenuri. Nici măcar terenuri de joacă pentru copii. Chiar și noile cartiere au fost vitregite de astfel de anexe. De altfel, forurile bucureștene competente — Direcția de arhitectură și sistematizare, Consiliul popular municipal, consiliile populare ale sectoarelor — n-au acordat, și nu prea acordă nici în prezent, suficientă atenție acestei probleme. E socotită drept minoră și, în consecință...

ION POPA — Hunedoara.

Nu vedem cum v-am putea ajuta. Și ne pare rău. Pentru a vă transfera la o altă echipă, este necesar să primiți dezlegarea clubului la care ați activat. Regulamentul de transferări este foarte clar în această privință...

CONSTANTIN FLORESCU — București.

1) Nu putem publica descrierile minut cu minut ale meciurilor de Divizia A. În primul rînd din lipsă de spațiu. În al doilea rînd, pentru simplul motiv că n-ar fi interesante, ținînd cont de faptul că multe dintre aceste partide au o desfășurare banală, neactivă. 2) Rezervăm o întreagă pagină de revistă Diviziilor B și C, căutînd să consemnăm cronici la cele mai disputate partide ale respectivelor etape. 3). Vom acorda o mai mare atenție echipelor de rezerve-tineret. 4). Am publicat loturile echipelor divizionare A și antrenorii lor în nr. 115 al revistei noastre.

MIRCEA SÎRBU — Ploiești.

Iată adresele celor doi fotbaliști români care activează peste hotare: Ion Nunweiller — Clubul Fenerbahce — ISTANBUL — KADYKÖY, Turcia; Ion Ionescu — KREFELDER STRASSE, 187, 51 AACHEN, Republica Federală a Germaniei.

N. HUREZEANU — Craiova.

1) Am publicat în numerele trecute adresele echipelor italiene Internazionale, Juventus, Roma, Milan, Bologna. 2) Adresele lui Ion Ionescu și Ion Nunweiller le aveți în răspunsul dat mai sus cititorului nostru M. Sîrbu din Ploiești.

I. IRIMIA — Galați.

1) De acord cu dv. Mulți arbitri „închid ochii" cînd e vorba să dicteze penaltiuri în favoarea oaspeților, viciind în acest fel rezultatele finale. În ceea ce ne privește, ori de cîte ori am avut prilejul (și dorim ca astfel de cazuri să nu ni se mai ofere) am înfierat în coloanele revistei lipsa de curaj a unor cavaleri ai fluierului. 2) Celelalte sugestii privesc televiziunea, căreia vă rugăm să vă adresați.

ANASTASIA MUNTEANU — Lupeni.

1) Nu există grade de rudenie între jucătorii despre care ne-ați scris. Cu excepția lui Ene II și Ene Daniel care sînt frați. 2) În nr. 115 am publicat adresele echipelor Politehnica Iași, Vagonul Arad, Crișul Oradea.

SORIN SCHIAU — Cluj.

Iată răspunsurile solicitate: Vagonul — 1923 sub denumirea de AMEFA; Petrolul — 1948; Universitatea Craiova — 1949; Rapid București — 1923.

CONSTANTIN SCURTU — Arad.

Ne-am spus de mai multe ori părerea despre campionatul echipelor de rezerve-tineret. Propunerile dv. privind întrecerea acestor echipe, nu se par irealizabile.